

شق القمر



اِقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَانْشَقَّ الْقَمَرُ (1)

وَإِنْ يَرَوْا آيَةً يُعْرَضُوا وَيَقُولُوا سِحْرٌ مُّسْتَمِرٌّ (2)

در شب 14 ذی‌الحجه واقعه «شق القمر» به اعجاز پیامبر (ص) در مکه رخ داد. از مرحوم طبرسی در اعلام الوری و راوندی در خرائج نقل شده که گفته‌اند این داستان در سالهای اول بعثت اتفاق افتاد ولی مرحوم علامه طباطبائی در تفسیر المیزان در دو جا ذکر کرده که این ماجرا در سال پنجم قبل از هجرت اتفاق افتاد.

() : () : ()

و چون محمد(ص) از انجام این کار عاجز ماند او را به قتل می‌رسانیم. ابوجهل گفت: شما این ماه را برای ما دو نیم کن، آنگاه حضرت رسول (ص) دعا فرمودند و با انگشت سیبانه اشاره‌ای به ماه کرد و ماه را دو نیمه ساخت، نصف آن بر جای خودش ماند و نصف دیگر به طرف دیگر رفت و مدتی به همین شکل باقی ماند. ابوجهل پس از مدتی گفت: دوباره ماه را به حالت اول برگردان. آنگاه حضرت دو نیمه ماه را به هم رسانید و مهتاب یکپارچه شد. مرد یهودی که عالم به دین یهود بوده خاطر این معجزه رسول خدا (ص) ایمان آورد، ولی ابوجهل پر کینه‌تر و خشمناک‌تر برافروخت و گفت: او چشم ما را به سحر بسته است و با جادو گردی خیال شق القمر را برای ما ایجاد کرد. ابوجهل برای اثبات ادعای خود گفت: از مسافران دور و نزدیک می‌پرسم تا قضیه شق القمر معلوم شود، قضیه را از آنها پرسیدند، مسافران گفتند: در آن لحظه شب ما شق القمر را به چشمان دیدیم ولی باز هم ابوجهل ایمان نیاورد و چنین توجیه کرد که سحر محمد بر مسافران حجاز نیز اثر کرده است و کفار مستکبر قریش نیز تابع ابوجهل شدند.

قریش از آن حضرت معجزه طلب کردند، و حضرت با انگشت به ماه اشاره کرد، و قرص ماه به قدرت الهی دو نیم شد و باز به هم پیوست؛ و آیه نازل شد: «اقتربت الساعة و انشق القمر». (تصویری از سطح ماه گرفته شده توسط ناسا) امام صادق علیه السلام معجزاتی را که هنگام ولادت پیامبر اکرم آشکار شد، چنین بر می‌شمارد:

- 1- ابلیس از ورود به آسمان های هفتگانه محروم شد.
- 2- شیاطین دور شدند.
- 3- تمامی بت ها در بتکده به صورت بر زمین افتادند.
- 4- ایوان کسری شکست و چهارده کنگره‌ی آن سقوط کرد.
- 5- آب دریاچه ساوه خشک شد.
- 6- سرزمین خشک سماوه، آب پیدا کرد.
- 7- آتشکده فارس پس از هزار سال خاموش شد.
- 8- نوری از سرزمین حجاز بر آمد تا به مشرق رسید.
- 9- کاهنان عرب علوم خود را فراموش کردند.
- 10- سحر ساحران باطل شد.

استحیائیل - یکی از فرشتگان بزرگ خدا - در شب تولد حضرت محمد صلی الله علیه و آله و سلم بر کوه ابوقبیس ایستاد و با صدایی بلند گفت: «ای مردم مکه! به خدا و فرستاده او و نوری که با او فرو فرستاده‌ایم ایمان بیاورید.»

منابع:

• بحارالانوار، ج15، ص257 --- امالی صدوق

معجزات دیگری نیز برای آن حضرت بیان شده که از آن جمله ریختن باقیمانده آب وضو آن حضرت در چشمه‌ی تبوک که خشکیده بود و جاری شدن آب فراوان در آن می‌باشد.

• هم چنین در یکی از جنگ‌ها رسول اکرم صلی الله علیه و آله و سلم مشتی از خاک برداشته بر روی دشمن پاشیدند و غبار چشم‌های تمامی آنان را فراگرفت و این آیه شریفه نازل گشت: «و ما رمیت اذ رمیت و لکن الله رمی».

• در مورد دیگر آن حضرت 2 درخت را نزد خویش خواندند آن 2 درخت نزد ایشان حاضر شده نزدیک یکدیگر قرار گرفتند سپس با فرمان آن حضرت بار دیگر از یکدیگر جدا شده در جای خود قرار گرفتند.

• اخبار غیبی که نبی اکرم صلی الله علیه و آله و سلم می‌دادند از موارد دیگر اعجاز ایشان محسوب می‌شود برای نمونه به عمار فرمودند: تو را گروهی سرکش و ستمگر به قتل خواهند رساند.